

Heller ikke at vi skal have et forsigtighedsprincip. Det har vi haft i al den tid, hvor jeg har siddet i Markedsudvalget og i Europaudvalget. Der har vi hele tiden talt om forsigtighedsprincippet, og det forbløffede mig, da SF's ordfører pludselig sagde, at det havde han aldrig hørt om før. Det har alle vi andre, og vi har faktisk også tilsluttet os det, og det er utroligt, hvis SF pludselig føler, at det har patent på det.

Man putter mange ting i færdigproducerede fødevarer, og der er blevet talt om sødestoffer, konserveringsmidler, smagsstoffer og farvestoffer. Men mærkningen af de forskellige farer ved at tilsætte dem – som sundhedsministeren ganske kort var inde på – har vi faktisk ikke diskuteret, ud over lige med hensyn til rødvinen, som man kan få andet end bare ondt i hovedet næste morgen af at drikke.

Om det er også et spørgsmål om, hvorvidt vi kan sikre os, at mærkningen er således, at vi kan forstå den. Det kan vi ikke nu, og derfor mener Fremskridtspartiet, at det primært burde have været et spørgsmål om mærkning i stedet for en nu flere timer lang debat – snart tre timers debat – om nogle ting, som vi rent faktisk har vedtaget for lang tid siden.

Der blev sagt lidt om overfølsomhed, og det er helt sikkert, at man kan være overfølsom over for mange mærkelige ting, men det er ganske få, der er overfølsomme over for kunstige sødestoffer, farvestoffer og konserverings- og smagsstoffer. Til gengæld er en meget, meget stor del af den danske befolkning og mange andre befolkninger reelt overfølsomme over for jordbær, paprika, ost, mælk, mel og meget andet, altså almindelige, naturlige stoffer, om jeg så må sige, og det vil denne her dagsorden jo ikke hjælpe en disse på. Vi kan hverken hjælpe allergikere eller overfølsomme personer ved at have en debat eller ved at tro, at vi kan fjerne nogle enkelte tilsætningsstoffer på denne her måde.

Det, vi skal gøre, er at sikre, at de er mærket klart og tydeligt. Og vi skal sikre, at de er testet ordentligt, inden de bliver tilladt og kommer på positivlisten. Og vi skal sikre en videreførelse af det indre marked og den politik, vi har ført gennem de sidste år.

Dermed har jeg også sagt, at jeg faktisk er hundrede procent enig i erhvervsministerens tale og såmænd også i sundhedsministerens; men jeg føler ikke, at de har noget som helst med den motiverede dagsorden at gøre, for den motiverede dagsorden er som en elastik, der er solgt i metermål: Den kan være ganske snæver,

og den kan være meget bred. Der er ikke nogen, der kan pinde ud, hvad der reelt står i den. Og dermed vil Fremskridtspartiet også pointere, at vi stemmer imod den dagsorden.

Keld Albrechtsen (EL):

Problemet i denne sag er jo – som fru Annette Just så præcist udtrykte det – at der er en væsentlig forskel mellem den redegørelse, som ministrene har givet os her i Folketingssalen, og så indholdet eller teksten til det dagsordensforslag, som regeringspartierne sammen med SF har udarbejdet.

I dagsordensforslaget står der nogle pæne ting om et forsigtighedsprincip og om en begrænsning af antallet af tilsætningsstoffer, men i ministrenes mundtlige indlæg får vi at vide, at der ikke er tale om en stramning af den danske politik, at der ikke er tale om, at der nu skal gøres en virkelig aktiv indsats imod tilsætningsstofferne og imod madsminken.

Nu må vi så se, hvordan det udvikler sig, om det bliver teksten i dagsordenen, der bliver gældende, eller det bliver ministrenes meldinger. Man kan jo godt frygte, at når ministrene skal udføre tingene i praksis, bliver det nok, som ministrene har sagt, og ikke, som der står i dagsordenen, og det er det, der fører til, at Enhedslisten må undlade at stemme. Vi vil ikke ved at stemme for den dagsorden blåstemple den praksis, der har været, og som bl.a. har ført til, at man har godkendt disse tre madsminkedirektiver med alle de virkninger, som disse tilsætningsstoffer har, især på vores børn.

Det, som jo er det fundamentale problem med tilsætningsstoffer, er, at lovgivningen i dag dikteres fra EU, og i EU sidder der en række komiteer, som arbejder bag lukkede døre. Når det drejer sig om lovforberedende komiteer under Europa-Kommissionen, kan man ikke engang få at vide, hvem der sidder i dem. Så hemmeligt er det. Men vi ved jo alligevel, hvem der sidder i dem. Men det er primært industriens repræsentanter, der ved det. Forbrugere er meget dårligt repræsenteret og får ikke megen indflydelse på de direktiver, som Kommissionen udarbejder.

Vi oplevede en helt fantastisk sag for ikke ret lang tid siden, hvor den ansvarlige EU-kommissær på området, Emma Bonino, havde indbudt en enkelt forbrugerrepræsentant fra Forbrugerrådet i Danmark til at sidde i en komité. Så kom der selvfølgelig et bud fra Forbrugerrådet her i Danmark, som gerne ville have deres formand til at sidde i komiteen. Det meddelte